

11) Forhandling om redegørelse nr. EU 2:
Justitsministerens EU-redegørelse af 15. april 1997 om Europols analysedatabaser og bestemmelser om beskyttelse af klassificerede oplysninger og om protokollerne om præjudiciel fortolkning ved EF-Domstolen af konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser og konventionen om brug af informationsteknologi på toldområdet. (Redegørelsen anmeldt 15/4 97. Redegørelsen givet 15/4 97. Beslutning om forhandling 15/4 97).

12) Forespørgsel nr. F 69:
Forespørgsel til justitsministeren [om Europols analysedatabaser m.m.].
Af Keld Albrechtsen (EL) og Søren Søndergaard (EL).
(Forespørgslen anmeldt 23/4 97. Fremme af forespørgslen vedtaget 30/4 97).

13) Spørgsmål til ministrene.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Medlemmer af Folketinget Karen Højte Jensen (KF), Henriette Kjær (KF), Jens Vibjerg (V) og Jørgen Winther (V) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om amtlig betaling for visiterede patienters ophold på hospicer uden for amtets regi.
(Beslutningsforslag nr. B 147).

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen) har meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig:

Redegørelse vedrørende Byudvalgets indsats.
(Redegørelse nr. R 22).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Redegørelsen vil komme til forhandling fredag den 23. maj 1997.

Indenrigsministeren (Birte Weiss) har meddelt mig, at hun ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig:

Redegørelse om landdistrikterne.
(Redegørelse nr. R 23).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Redegørelsen vil komme til forhandling tirsdag den 20. maj 1997.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Anden behandling af lovforslag nr. L 138: Forslag til lov om ændring af lov om folkekirkens økonomi. (Budgetprocedure, kirkebladsudgifter, finansiering af præstestillinger, oprettelse af provstiudvalgskasse m.v.).
Af kirkeministeren (Ole Vig Jensen).
(Fremsat 22/1 97. Første behandling 29/1 97. Betænkning 30/4 97).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Torben Rechendorff (KF):

Ved første behandling af dette lovforslag var jeg stærkt kritisk over for en del af lovforslaget, nemlig den del, der gik på de foreslåede ændrede budgetprocedurer.

Efter Det Konservative Folkepartis opfattelse gik dette forslag i den forkerte retning. De fleste, der beskæftiger sig med dansk kirkepolitik, er jo enige i, at en af vores opgaver er at formindske det folkekirkelige bureaukrati, og det så ud, som om lovforslaget dér gik i den helt forkerte retning.

Derfor vil jeg gerne nu sige, at efter min opfattelse er sagen endt lykkeligt ved det ændringsforslag, som ministeren har stillet, og

som et flertal har tilsluttet sig. Det har været et fornuftigt om end noget langvarigt forhandlingsforløb. Det varede lidt, inden det gik op for alle parter, at der ikke var flertal for det oprindelige forslag. Skidt med det. Nu er det på plads, og jeg skal blot opfordre alle til at stemme for det ændringsforslag, som nu ligger.

Jeg vil dog godt føje til og bede ministeren om at bekræfte, at den vejledning om den ændrede formulering, hvor vi altså nu er enige om, at det, der før var foreslået som ændringer i budgetproceduren, allerede kan gennemføres efter den nuværende lovgivning, så snart som muligt bliver udsendt fra Kirkeministeriet. Det er en vejledning, som er nødvendig, for at menighedsrådene forstår, at sådan forholder det sig.

Margrete Auken (SF):

Jeg må bedrøve hr. Rechendorff med, at vi ikke helt vil følge opfordringen. Vi skal nok stemme for loven til sidst, fordi den er en klar forbedring også med sine ting, og vi vil ikke stemme imod ændringsforslaget, for der var så mærkværdige ting i nr. 8 i lovforslaget, at det ikke ville give mening bare at stemme det igennem.

Jeg havde to voldsomme kritikpunkter, det ene, at det var afsindig bureaukratisk, og det andet, at det indførte en komisk vetoret. Den er der stadig væk – den har været der hele tiden – men da fastlåste man vetoretsmodellen.

Jeg synes nok, da vi havde det møde med landsforeningen, at det egentlig blev klart, at man lavede kirkelove for landet. Provinsen med de store byer ligger lidt hen i synden. Man er ikke rigtig folkekirkekristen, hvis man bor i en stor by, så derfor skal man være under hård tugt og skal i øvrigt indrette sig efter småsognenes vilkår. Og det blev jo ganske tydeligt både under det møde og også i de forhandlinger, vi har været i siden hen, at bestemmelsen om, at et menighedsråd kunne stoppe hele skidt, var beregnet på langt mindre enheder end de store byer, Århus, København, Aalborg og måske også Odense, og derfor ville jeg have arbejdet meget for, at vi havde blødt den ende op.

Så er der blevet sagt under forhandlingerne, at dermed ville man jo bryde med folkekirkens frihed, men her skal vi altså være opmærksom på, hvad ordet frihed betyder. Ordet frihed betyder her frihed til intet at foretage sig. Det betyder frihed til at sidde hjemme og hygge sig og være under Kirkeministeriets totale omsorg og beskyttelse, og fader stat skal nok sørge for, at alt går.

Og uanset om man løfter en finger for noget som helst, så vil kirkerne blive hvidtet, klokkerne vil ringe, gravene vil blive gravet, præsterne blive ansat, og korsangerne vil synge, sådan som det er nu, uden at man behøver at røre en finger for noget som helst. Det kan man jo godt kalde frihed, men det undrer mig, at det er Venstres frihedsideal, og det undrer mig, at det er Det Radikale Venstres frihedsideal, at friheden bare er denne fader stat ned over det hele.

Jeg ved ikke, om man er klar over det her i Folketinget, at vores vidunderlige danske kirkeordning, som jeg tror nogle mener er lavet i hvert fald af Grundtvig, men måske oven i købet af Gud, altså stammer fra Stauning. Nemlig fra dengang, da Stauning kom til magten og opdagede, at det var godt at sidde godt og tungt på kirken. Som han sagde – og nu må formanden have mig undskyldt, at jeg kommer til at bruge et ukvemsord – når der er ballade hos de hellige, er fanden løs. Derfor gælder det om, at der ikke er ballade hos de hellige. Og hvordan undgår man ballade hos de hellige? Det gør man ved at sætte sig godt og tungt på kirken.

Det er siden hen blevet Venstres og Det Radikale Venstres – jeg ved ikke helt, om det generer De Konservative – frihedssyn: at staten sidder godt og grundigt på alt, for ellers er jo, om det så er fanden eller Helligånden, der er løs, kan vi jo så diskutere ved anden lejlighed. På den måde har i hvert fald staten og Socialdemokratiet – ikke det, vi har i dag, selv om de såmænd ikke engang er de værste nu – ikke vrøvl med de hellige.

Jeg synes, det er ærgerligt, at man ikke kom igennem med til en begyndelse at sige, at nu skal menighedsrådene dog i det mindste forholde sig til tingene. De skal møde op og tage stilling til, om de vil blive hjemme ved Faraos kødgryder, eller om de vil ud på den vovelige færd på egen hånd og måske oven i købet på vejen til det forjættede land. Nu siger vi i al ubemærketthed: Bliver I hjemme ved Faraos kødgryder under åget og under statens sikre, trygge vinger, hvor man ikke behøver at foretage sig noget som helst, så er det friheden. Og jeg vil igen anholde Venstres frihedstraditioner en smule og sige, at der altså er noget i det her, som er sært. Vi vil af samme grund undlade at stemme til ændringsforslaget.

Der var gode ting i det, der var sjove ting i det, man tvang menighedsrådene til at forholde sig til det her – eller tvang og tvang, man nødte dem til, at de i det mindste skulle melde ud, om

de ville lave noget selvstændigt. Nu kan de i al stilhed bare fortsætte med ikke at foretage sig noget som helst. Det er ærgerligt.

Men på den anden side var forslaget altså skævt på to afgørende punkter: det var for bureaukratisk, og så udstyrede det altså et enkelt menighedsråd med en vetoret. En ordning, der måske er brugbar i de mindre enheder, men uegnet til de store byer, og jeg mener faktisk, at det er omtrent lige så kristent at bo i en storby, som det er at bo på landet. Det tror jeg også at en hel del herinde vil være enig med mig i.

Så det vil så være vores melding. Vi stemmer for det første ændringsforslag – det er udmærket – men vi kommer til at undlade at stemme til de to næste.

Kirkeministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg skal til hr. Torben Rechendorff bekræfte, hvad jeg også har gjort over for udvalget, at Kirkeministeriet er indstillet på at udsende den bebudede vejledning, og vi vil gøre det meget hurtigt.

Så er jeg i øvrigt tilfreds med, at der har kunnet samles den meget brede tilslutning til lovforslaget, sådan som det forventeligt kommer til at se ud efter andenbehandlingen.

Og til fru Margrete Auken vil jeg blot sige, at vi her fik præsenteret SF's synspunkter stærkt og markant, men dog ikke med større virkning, end at SF – forstår jeg – undlader at stemme til det pågældende ændringsforslag. Fru Margrete Auken skal vide, at jeg for så vidt gerne havde set lovforslaget vedtaget i sin oprindelige form, men jeg har altså lagt vægt på, at vi kunne skabe den fornødne brede tilslutning, og at de muligheder for en ændret budgetprocedure, som var indeholdt i lovforslaget, som allerede nævnt af ordførerne her kan lade sig gøre under menighedsrådslovens § 8.

Jeg har en forventning og forhåbning om, at det vil gå bedre, end fru Margrete Auken har en formodning om, men det må tiden vise. Der er i hvert fald muligheder i det forslag, som nu ligger til anden behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 3, § 2, således ændret, og § 3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Anden behandling af lovforslag nr. L 130: Forslag til lov om pædagogiske centre.

Af undervisningsministeren (Ole Vig Jensen). (Fremsat 18/12 96. Første behandling 21/1 97. Betænkning 6/5 97).

Der var stillet 14 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 2-5, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 6, § 2, således ændret, ændringsforslag nr. 7-9, § 3, således ændret, ændringsforslag nr. 10 og 11, § 4, således ændret, ændringsforslag nr. 12 og 13, § 5, således ændret, § 6, ændringsforslag nr. 14, § 7, således ændret, § 8 og ændringsforslag nr. 1 vedrørende titlen vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag,